

İhanet

– erhan · 08 Ekim 2014

İHANET

Salonun ortasında ayakta durmakta olan genç kadın elinde tuttuğu telefona hayret ve dehşetle bakıyor, gözlerine inanamıyordu. Okudukları ve gördükleri gerçek olamazdı, kendini adeta bir kabusun içinde gibi hissediyor ve şimdi uyanacağı herhalde diyordu. Böyle bir şey nasıl mümkün olabilirdi ?

Şu anda elinde tuttuğu telefon çok sevdiği eşine ait bir telefonda ve içeriğinde gördüğü mesaj ve fotoğraflar eşi ile birlikte tanımadığı bir başka kadına aitti. Fotoğraflar şüpheye yer bırakmayacak şekilde iki sevgili gibi çekilmiş pozlarla doluydu. Birbirlerine sarılmış vaziyette, elele ve yanak yanağa olan görüntülerdi bunlar. Mesajlar ise şüpheye yer bırakmayacak biçimde ; " canım,.. cicim,.. seni çok özledim,.. ne zaman geleceksin,..hasretine dayanamıyorum..," gibi ifadeler ile dolu idi.

Genç kadının başından aşağı kaynar sular dökülüyordu adeta. Bu nasıl mümkün olabilirdi ? Oysa ki biricik sevdiği eşi onun üzerine titrer, son derece müşfik davranır, adeta kristal bir vazo gibi kırılmasından korkardı. Başkalarının yanında dahi sevgisini göstermekten çekinmez, okşar, öper son derece sevecen davranırdı. Arkadaşları bile gıpta eder, şaka yollu " Bu ne sevgi, Ah!" diye takılır, Anne-Babası ise damadımız kızımızı çok seviyor diye mutlu olurlardı. Zaten kendisi de çok mutlu ve mesut olduğunu çevresine sürekli hissettirir, ortalıkta şen şakrak dolaşırdı.

Sekiz yıllık evlilik hayatlarına bir sürü anılar, hatıralar, mutlu ve mesut günler ve yedi yaşında bir erkek çocuğu sıgdırmışlardı. O ana kadar ki hayatları özel bir şirkette pazarlamacılık yapan eşinin kazancı ile dönüyor, orta halli geçimleri her ikisine de problem yaratmıyor ve rahat bir şekilde yaşamlarını sürdürüyorlardı. Evleri kira idi. Bu da önemli değildi. Çok şirin ve kullanışlı bir evde oturuyorlardı. Annesiyle Babasına yakın bir evde oturmak Kamile hanım'a rahat ve huzur veriyor, kendini güvende hissediyordu. Mesut ve mutlu olmamaları için hiçbir neden yoktu. Bütün bunlara rağmen bu ihanetin başına gelmiş olması şaşkırtıcı ve şok edici idi. Kendisi gibi Eşi'nde aynı duygular içinde olduğuna o kadar emindi ki sanki karşısında şu anda gördüğü kişi eşi değilde bir başkası imiş gibi geliyordu. Ama ne yazık ki bu kalbini acıtan, derinden yaralayan gerçek, bütün belge ve fotoğraflarıyla önünde idi.

Eşi banyoda idi ve telefon o sırada çalmıştı, aslında eşinin telefonuna hiç elini sürmezdi. Pazarlamacılık yaptığı ve sürekli Ege bölgesinde iş seyahatine çıktığı için çok sık telefonu çalardı, arayan çok olurdu yani. Hem işyerinden hem müşterilerden telefon gelirdi. Başlangıçta bir iki kere bakmış ve işleri daha da karıştırıp, eşi Hidayet Bey'i zor durumda bıraktığı için elini sürmez olmuştu. Ancak bu defa öyle ısrarla çalmıştı ki önemli bir şey olabileceğini düşünerek açmıştı. Telefonu açıp "Alo" demiş, karşı taraf bu alo sesinden sonra hiç konuşmadan bir süre sonra telefonu kapatmıştı. İşyeri olup olmadığını anlamak için

kimin aradığına bakmak istemiş, o arada istemeden mesajları görmüştü. İçine doğan şüphe kıvılcımı kendisini yakmaya başlayınca telefonu şöyle bir karıştırarak o numaranın hareketlerine bakmış ve gece gündüz sürekli görüşüldüğünü görmüş arkasından da fotoğraflara ulaşmıştı. Bir an için hep bir yanlış anlaşılma olsun, ya da baktıkları ona ait olmasın, bir yanlışlık olsun istemişti ama maalesef her şey su götürmeyecek derecede doğru ve gerçektir. Eşi ona ihanet etmişti.

Şimdi anlıyordu her gün neden gece yarısına kadar çalışıyorum veya toplantıdayım deyip eve çok geç gelmesini. Bu olay aralarında çok tartışmalara neden olmuş, Kamile Hanım gecenin geç saatlerine kadar, üstelikte Cumartesi-Pazar gibi tatil günleri de dahil süren bu toplantıları bir türlü anlayamamış, iş hayatını da çok bilmediği için fazla sorgulayamamıştı. Ancak onun bu durumu nedeniyle hemen hemen hiç gece hayatları olmuyor, kimselere gelip gidemiyorlardı. Ne yapalım ekmek parası diyordu, oysa gerçeğin ne kadar farklı olduğunu şimdi anlıyordu. Bu iş yıllardır böyle olduğuna göre demek ki kendisini yıllardır aldatıyordu, yeni olan bir şey de değildi üstelik.

Olduğu yere çöküp kalmış, ne yapacağını düşünüyor bu arada uğradığı ihanetten eli ayağı titriyordu. Yaşadığı yıllar aklından geçiyor, gülüp eğlendikleri günler, biricik oğulları ile birlikte gittikleri yerler, tatiller, gezip tozmalar hepsi bir şaka gibi geliyordu. Bir an için yok canım olur mu öyle şey ? Şimdi kendisine durumu sorarım, o da izah eder, hepsi bir yanlış anlaşılma olmalı diye düşünüyor ama maalesef onun telefonunda yakaladıkları şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde bütün ümitlerini öldürüyordu.

Oturduğu yerde ne yapması gerektiğini düşünüyordu, banyodan çıkınca onunla konuşacak gününü gösterecekti. Yakasına yapışıp çok ciddi biçimde hesap sorması gerekiyordu. Kendisine bu adiliği, bu ihaneti nasıl layık görürdü ? Düşünüp taşıyor, onu böyle evliliklerinin daha sekizinci yılında ihanete yöneltecek ya da kendisinden soğutacak ne tür bir davranışı olmuş olabileceğini bulamıyordu. Gözlerinin içine hangi cesaretle bakacak, bu hareketinin nedenini nasıl açıklayacaktı ? Oysa ki kendisi ona ihanet etmeyi veya bir başka erkeğe ilgi duymayı bir gün bile düşünmemiş, bir gün bile aklına böylesi evlilik dışı ilişkiler gelmemişti. Onunla evlenmeden önce lise yıllarında birkaç önemsiz gönül ilişkisi olmuş, yine birkaç tane de aşık olduğunu sandığı, sadece hayranlık ve beğeniden öteye gitmeyen önemsiz aşk ilişkileri olmuş, ciddi bir aşk yaşamamıştı. Yaşadığı en büyük aşk ilişkisi kendisinin gönül verdiği ve onunda aşık olduğunu düşündüğü, evli olduğu kocası idi. Ama şimdi gördüğü kadarıyla onun kendisine karşı olan sevgisinde yanılmıştı. Kendisine söylediği bütün o güzel ve övgü dolu sözleri kimbilir ne zamandır bir başkasına da söylüyor, belki de gerçek duygularını telefonda resmini gördüğü o kadınla paylaşıyor ve kendisiyle alay ediyorlardı. Ne zamandır sürdüğünü bilmediği bu ilişkide kendisi belki de sadece bir piyondur.

Düşündükçe ilk andaki şiddetli kızgınlığı yavaş yavaş kalbini acıtan bir acıya ve panik duygusuna bırakmaya başlıyordu. Ne yapacaktı ? Pek çok cevabı olabilecek bir soruydu bu. Çalışmıyor ve evde çocuğuna bakıyordu. Henüz çocuk olmadan evliliklerinin ilk günleri geçtikten sonra kendisinin de

çalışmasını kocasına teklif etmiş, Lise mezunu olduğunu, bedensel olarak çok zorlamayacak bir işte çalışabileceğini ve aile bütçesine katkısının olabileceğini teklif etmişti. Ancak kocası kendisinin kazancının yeterli olacağını ve parasal bir sıkıntılarının olmayacağını söyleyerek bu işe pek sıcak bakmamıştı. Şimdi ne kadar yanlış davrandığını ve ilerisini düşünmeyerek aptallık ettiğini anlıyordu. Gerçeği görmek gerekirse kocası olmayınca bir hiçti. Herhangi bir beklentisi veya bir geliri yoktu, çalışma hayatını ise hiç bilmiyor, hayatını nasıl kazanabileceğini ve olası bir ayrılık durumunda ne yapacağını bilmiyordu. Ailesine dönmek gibi bir ihtimali ise hiç aklına getiremiyordu. Çünkü Babası bu konularda oldukça eski kafalı ve tutucu idi. Böyle aldatılma gibi bir gerekçeyi asla kabul etmez, ne olursa olsun kadının dizini kırıp kocasının yanında oturması gerektiğine inanırdı. Ona göre erkek sürekli dışarıda olduğu için böyle hafiflikler ve kaçamaklar yapabilir, zaman zaman gönlünü eğlendirebilirdi. Bu onun erkek olmasından ve evin geçimini karşılıyor olmasından kaynaklanan bir durumdu. Bunun için bir koca suçlanamazdı. Hem Allah Erkekleri kadınlara karşı üstün yarattığı için ona karşı gelmek, sözünü dinlememek Allah katında da günahı. Annesi ise kendisini anlayabilecek bir inceliğe sahip, kendi kendini yetiştirmiş kültürlü bir kadındı. Ama ne yazık ki oda koyu gelenekçi bir aileden gelin çıkmış, hassas ruhuna ve duygusal yapısına hitap edebilecek bir kişi ile evlenmek yerine ailesinin bulduğu ve dayattığı bir kişi ile görücü usulü bir evlilik gerçekleştirmişti. Doğal olarak ince ve hassas yapısı böyle bir birlikteliği asla kaldıramayacak bir durumda olmasına rağmen mutsuz her Anadolu kadını gibi kocanın aşırı baskısı karşısında suskun, içine kapanık ve duygularını dile getiremeyen pasif bir rolü üstlenmişti. Bu durumda Annesinden de bir umut ışığı yoktu.

Ne yapması gerekiyordu ? Evet! Çok kızıyordu, duyguları inanılmaz derece de incinmişti, bir anda gelecekle ilgili bütün hayalleri yerle bir olmuş, tam anlamıyla çöküntüye uğramıştı, ama diğer taraftan da gerçekçi düşünmesi gerekiyordu. Ortada bir takım acı gerçekler vardı, geliri yoktu, bir evleri yoktu, iş hayatıyla ilgili hiçbir bilgisi ve tecrübesi yoktu, olası bir durumda tam anlamıyla sudan çıkmış bir balık gibi olacaktı. Bütün bu düşünceler adeta şimşek hızıyla kafasından geçiyor, bir çözüm yolu oluşturmaya çalışıyordu.

Birdenbire aklına gelen bir düşünce ile yüreği cız etti, olduğu yerde kalakaldı. Şu ana kadar hiç düşünmediği, aklına gelmeyen bir yönü daha vardı bu olayın. Çevresi nasıl tepki verecekti ? Arkadaşları, dostları, ahabları, komşuları ve en önemlisi Anne Babası öğrenince ne yapacaktı ? Herkesin dilinde bu olay olmayacak mıydı ? Pek çokları inanmaz gözlerle bakıp işin aslını öğrenmeye çalışacak ve belki de kocasına bir şey demeyip onu suçlayacaklardı. Babası kesinlikle kendisini kabahatli bulacak "dizini kırıp otursun, sesini de çıkarmasın" diyecekti. Zavallı Anneciği ise elinden bir şey gelmeyecek belki de günlerce bu olayın yasını tutacaktı. Neresinden bakarsanız bakın her yönüyle felaket bir olaydı, daha doğrusu kendisi için bir küçük kıyametti.

Kendini sakinleştirmeye çalışarak işin en kötü yönünü düşünmeye çalıştı. En kötü ne olabilirdi ? Kocası mutlaka başlangıçta inkar edecekti, böyle bir şeyin olmadığını ve yanlış olduğunu söyleyecek ve olayı geçiştirmeye çalışacaktı. Ancak bu olayın öyle geçiştirilecek veya laf kalabalığına getirilecek yönü yoktu,

deliller çok güçlüydü çünkü.

Önemli olan kendi kararıydı bu olayda. Zaten mutlaka O' da ne karar verecek diye kendisine bakacaktı. Affedecek miydi ? Böyle bir olay affedilebilir miydi ? Her yüzüne baktığında bu olay aklına gelip, ihanetinin izlerini yüzüne yansımış görmeyecek miydi? Günlük beraberliklerinde, kahvaltıda, yemekte veya işe giderken her hoşça kal deyişinde, ya da akşam "merhaba, ben geldim" deyişinde yüzünde, gözlerinde ihanetin izi olmayacak mıydı ? Bir zamanlar birbirlerinden başka kimseye bakmayacakları, aşklarına hep bağlı kalacakları yeminlerini ederken aslında hep kendisine yalan söylediği aklına gelip yüzü nefret ve kinle asılmayacak mıydı ? Tekrar hiçbir şey olmamış gibi kaldığı yerden devam edebilirmiydi ? Ve en önemlisi de affettiği takdirde evliliği kaldığı yerden aynı şekilde devam edebilecek miydi?

İşin bir de ekonomik boyutu vardı, kırılan ve ayaklar altına alınan bir gururu ve onuru vardı şüphesiz, bir kadın olarak korkunç bir biçimde incitilmiş ve kandırılmıştı ama her şeyi kırıp döktükten sonra hayatını nasıl sürdürebileceği konusu ciddi biçimde kafasını meşgul ediyordu. Bundan sonrası için hayatını tek başına sürdürebilirmiydi ? Üstelik bir işi yoktu, hayatında hiç çalışmamıştı, oturabileceği evi kira idi ve üstüne üstlük yedi yaşında bir oğlu vardı her şeyiyle ilgilenilmesi gereken. Çünkü bir ayrılık durumunda çocuğunu asla veremezdi. Hoş mahkeme de o yaştaki çocuğu Annesinden ayırıp Babaya vermezdi özel bir neden olmadan.

Eşi banyodan çıkmak üzere idi. Bir karar verip ona göre konuşması gerekiyordu. Çok zor bir durumdu, duyguları ona banyodan çıkar çıkmaz yüzüne karşı ağzına geleni söyle, bağır çağır, iyice rahatla ve evden kovala diyordu. Mantıklı düşününce de yalnız kalmanın yaratacağı çok büyük problemlere tek başına göğüs germek yerine, onunla ciddi ciddi konuşup her şeyi silip atması ve özür dileyerek bir daha yapmaması koşulu ile bir sefere mahsus affetmesini söylüyordu. Aslında bu ikinci çözüm yolu şu anda aklına gelmiş ve bir çok problemi halledebilecek bir yol gibi görünmüştü. Eğer bu şekilde işi tatlıya bağlarsa kimsenin bir şeyden haberi olmayacak, hayatları kaldıkları yerden devam edecekti. Kendisine bu ilişkiyi kesinlikle bitireceği sözünü de verdikten sonra ortada sadece kırılan gururu ve zedelenmiş kadınlık onuru kalacaktı ki, bu da onun yani kocasının zaman içinde göstereceği davranışlar ile düzelebilecek bir durumdu. Düşündükçe bu durumun böylesi bir çözümünün her iki taraf için en az zararla atlatılabilecek bir yol olduğunu şimdi biraz sakinleştikten sonra daha iyi anlıyordu. Hem zaten böylesi durumlar özellikle orta yaş çalışanlarında çok sık karşılaşılan bir durum değilmiydi ? Çevresinden benzer olaylar çokça duyuyordu. Herhalde iş hayatının verdiği yoğun çalışma temposu ve iş sitesi ile zaman zaman böyle hatalı yollara sapabiliyorlar ve sonra hatalarını anlayıp normal hayatlarına dönüyorlardı.

Bir sefere mahsus olmak üzere affedebilirdi, O'da insandı nihayet, hatasını anlayıp doğru yola dönebilirdi, bunun için ona bir şans tanıyacaktı. Bu kararı aldıktan sonra ilk defa biraz rahatladı ve kocasının banyodan çıkışını beklemeye başladı.

Hidayet bey banyodan çıkarken yine türkü söylüyordu, her zaman banyo keyif verir, yorgunluğunu atıp şöyle bir oh dedirtir ve rahatladığını hissederdi. İştten yeni gelmiş, bugün çok yorulduğunu hissettiği için hemen kendini banyoya atmıştı. Evin içinde alışılmadık bir sessizlik hüküm sürüyordu. Küçük çocukları Cemil uyuyor olmalı diye düşündü, yoksa kendisi de evde iken hiç rahat durmaz ortalığı savaş alanına çevirirdi.

Eşine seslendi ;

- Çocuk uyuyor mu hayatım ?

Oturma odasında divanda oturmakta olan Kamile Hanım hiç ses etmeden sessizce oturuyordu, yine ailesiyle ilgili bir sıkıntısı var herhalde diye düşündü.

- Ne oldu Kamile çok sessizsin bugün ?

- Otur! Konuşacağız, dedi Kamile Hanım. Sesinde alışılmışın dışında bir ciddiyet vardı.

Bu sefer iş ciddi galiba dedi kendi kendine Hidayet Bey. Onu hiç böyle görmemiştim, mesele neymiş anlayalım bakalım.

Pijamalarını giydikten sonra Eşinin karşısına divana oturdu.

- Hey! Karadenizde gemilerin mi battı ? Bu ne ciddiyet böyle, anlat bakayım bana derdini, dedi.

Bu arada eşinin elinde kendi telefonunu görmüş bir anlam verememişti buna.

Kamile Hanım gözlerini kocasının gözlerine dikti, bu gözlerde anlaşılması güç, karmakarışık ifadeler vardı, elindeki telefonu kocasına uzattı ve ;

- Bir açıklama istiyorum senden ! dedi.

Hidayet Bey sanki Karısına değil, farklı birisine bakıyor gibi hissetti kendini. Şu anda kendisine bakmakta olan kadın yüz hatları aynı olmasına rağmen kendi karısı değil sanki bambaşka bir insandı. Uzattığı telefonu aldı, hiçbir şey anlamamıştı ve bu tören havasına da bir anlam verememişti.

- Neler oluyor hayatım ? dedi Ne açıklaması yapmamı istiyorsun benden ?

Sert bir ses cevap verdi ;

- Sevgilini anlat !

- Sevgilim mi ? Ne sevgilisi ?

Hidayet Bey'in yüreği cız etti, titizlikle sakladığı ve hiç kimsenin öğrenmemesi için herkesten

saklamaya çalıştığı gizli aşkını öğrenmiş olabilirdi ?

Kamile Hanım tavizsiz konuştu ;

- Bana sorma, telefonundaki mesajlara ve fotoğraflara bak.

- Ne mesajlarından bahsediyorsun ?

- Sakın inkar edip daha fazla küçülme gözümde, her şey telefonunda kayıtlı hepsini gördüm, her şey apaçık ortada.

Hidayet Bey, Eyvah! Dedi içinden, hem mesajları hem fotoğrafları görmüş, inkar etmenin bir faydası yok diye düşündü.

Hiç beklemediği ve tahmin etmediği bir şekilde bütün bunların ortaya çıkmış olması bir anda Hidayet Bey'i çökertmişti, oturduğu yerde öylece kalakaldı, ne diyeceğini bilemiyordu. Bu işin bu şekilde ortaya çıkması çok uygunsuz bir biçimde olmuştu, oysa ki her şeyi çok daha uygun bir zamanda kendisi anlatmak istiyordu. Şimdi inkar etmenin hiçbir anlamı olmayacağını fark ediyordu. Anlaşılan işin sonuna geldik diye düşündü. Teslim olmuş bir eda ile sesi titreyerek mırıldandı ;

- Sonunda bu işten haberinin olacağını ve öğreneceğini biliyordum, dedi

Kamile Hanım hiç cevap vermeyip ona bakmayı sürdürdü. Hidayet Bey hüznü bir edayla karısına bakmaya devam ederken son derece karmaşık duygular içinde idi, yüzü şekilden şekile giriyor, sanki hayalinden geçenler yüzüne yansıyor, Birdenbire gününün son derece yorucu olması ve üstüne üstlük bu olayın patlak vermesi Hidayet Bey'e fazla geldi ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Kamile Hanım böyle bir tepkiyi hiç beklemediği için şaşırılmıştı, oysa ağlaması gereken kendisiydi, yine de kocasının ağlamasına alışık olmadığı için beklemeyi tercih etti. Bir süre sonra kocası ağlamayı bıraktı ve ;

- İkinizi de çok seviyorum ve ne yapacağımı bilemiyorum, dedi.

Kamile Hanım yıllardır evli olduğu kocasının bir başka tanımadığı insanla kendisini bir tutmasını yüreği ezilerek dinledi ve sözü aldı ;

- Bak Hidayet ! dedi, Bana ihanet ettin, yıllardır aldattın, benim kadınlık gururumla, onurumla kısacası her şeyimle oynadın, yaptığın namussuzluğun ve şerefsizliğin bir şekilde temizlenmesi lazım, ben sana ne söyleyeyim ? dedi

Hidayet Bey bir taraftan uğradığı şokun etkisiyle altüst olan zihnini toparlamaya çalışıyor bir taraftan

da hıçkırma hıçkırma ağlamayı sürdürüyordu. Şu anda söyleyecek bir söz bulamıyordu, bir tarafta severek evlendiği kadın yani çocuğunun Annesi, diğer tarafta ise nasıl olduğunu anlamadan adeta yıldırım aşkıyla tutulduğu her an her gece aklından çıkmayan aşkı. Büyük bir ikilem içinde kaldığı ve nasıl davranacağını bilmediği belli oluyordu.

- Söylediğim gibi dedi, Onu da çok seviyorum, seni de çok seviyorum, ikinizi de bırakamam.

Böyle söyleyen Hidayet Bey kafasını şiddetle sağa sola sallıyor ve her ikisini de bırakamayacağını söyleyerek bu konuda büyük bir kararsızlık içinde olduğunu belli ediyordu.

- Sen ne demek istiyorsun ? diye sordu Kamile Hanım Bu yaptığın bir rezalet, eşine dostuna, çevrene ve ailene karşı rezil bir durum. Ben sana bunu nasıl temizleyeceksin diye soruyorum, sen neler söylüyorsun.

- Bilmiyorum, bilmiyorum, diye mırıldanan Hidayet Bey bir taraftan kafasını sağa sola sallıyor bir taraftan da ne yapacağını bilmez bir halde şaşkın şaşkın bakınıyordu.
Kamile Hanım konumasını sürdürdü ;

- Senin bu kadınla niyetin ne ? Ne yapmayı düşünüyorsun ? Bizim evliliğimiz, çocuğumuz ne olacak ? Beni ve kendini ne duruma düşürdüğünün farkındamısın ?

Hidayet Bey kendini savunurcasına ;

- Ben her ikinizi de seviyorum, ikinizi de bırakamam, bırakmaya cesaretim yok, dedi.

Kamile Hanım sinirlendi bu sözlere, oysa ki onun beklentisi çok farklıydı. Ondandır tüm bu yaptıkları için özür dilemesini ve bir daha olmayacağı sözü vermesini ve kendisini affetmesini isteyeceğini düşünüyordu. Yani böyle bir durumda normal suçlu bir insan nasıl davranırsa öyle davranmasını bekliyordu. Oysa ki karşısında yakalandığı için şoke olmuş ama buna rağmen her iki durumdan da vazgeçmeyen bir adam vardı.

- Sen ne demek istiyorsun ? Yani bu durum böyle devam etsin mi istiyorsun ? Bana bak Hidayet benim bir gururum var, ayrıca ben iffetli bir kadını. Böylesine rezil bir durumu nasıl kabul edebileceğimi düşünüyorsun ? Sen bana hem "sesini çıkarma böyle idare et, hem ben öbür tarafla devam edeyim" mi diyorsun ?

- Hayır, onu demiyorum aslında, diye lafı geveledi Hidayet Bey.

- Bak sana şunu açık açık söyleyeyim, sen banyodayken uzun uzun düşündüm. Aslında Sen şu anda yüzüne bakılmayacak rezil adamın tekisin, yaptıkların affedilir şeyler değil, hiçbir kadın seni böyle bir

durumda kolay kolay affetmez bilesin, ancak dedim ya çok düşündüm ve şu karara vardım, bütün bu yaptıklarının hatalı olduğunu ve bu işten tamamen vazgeçeceğini ve bir daha tekrar etmeyeceğini söyleyip benden özür dilersen seni bir kereye mahsus olmak üzere affederim. En azından çocuğumun Babası olduğun için buna mecburum. Tabii ki bir daha böyle bir şey olmayacağını varsayarak bunu söylüyorum. Bu arada kırılan gururum, incinen duygularım ve senin aslında yalancı ve sahtekar bir insan olmanın bende yarattığı çöküntüyü zaman içinde düzeltirmisin, yoksa aldırış etmeyip böyle devam edersin? Bilmiyorum.

Kamile Hanım Hidayet Bey'in yüzüne baktı, derin derin düşünüyor, bu ultimatoma gibi sözleri içine sindirmeye çalışıyordu. Karmakarışık yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

Kamile hanım devam etti ;

- Karar senin Hidayet, Ben aldatılan ve duygularıyla oynanan bir kadın olarak seninle olabilmek için gerekli şartlarımı söyledim, kadınlık gururumu ancak bu şekilde kurtarabilirim, aksine bir durumu asla kabul etmem ve burada bu evliliğe nokta koyarız, son kararım budur.

Hidayet Bey karşısında olayı enine boyuna düşünmüş ve kararını vermiş bir kadın görüyordu, üstelik kendi bildiği karısı gibi değil, sert, sinirli ve asla yumuşamaya yanaşmayacak bir kadın. İster istemez aklı ve kalbi dışarıda bırakıp geldiği, yokluğunda özlemini duyduğu ve "Ne zaman her şeyi bırakıp bana geleceksin?" diye soran aşkına kaydı. Yüreği ondan yana tavır koyuyor gibiydi ama aklıda çocuğu da burada idi.

- Anlamıyorsun beni, dedi onu böyle yüzüstü bırakamam, seni ne kadar seviyorsam onu da o kadar seviyorum, benden böyle bir şey isteme, başka bir çözüm bulalım. Lütfen.

Bunları adeta yalvarır gibi söylemişti. Gönlünün ve yüreğinin o tarafa bağlılığı belli oluyordu, Kamile Hanım'ın kalbini çelikten bir el sıkıyormuş gibi içini acıttı. Gördüğü kadarıyla sıradan bir aldatma değil, kendi dışında yaşanan uzun vadeli bir aşk ilişkisi idi bu. Kıskançlık ve öfke karışımı ile sordu ;

- Kim bu kadın ? Senin işyerinden mi ?

- Evet! Aynı şirkette çalışıyoruz, o pazarlamacı değil büro da çalışıyor.

- Neyin nesi bu kadın ? Evli mi, bekar mı ? Senin evli bir insan olduğunu bilmiyor mu?

- O da evli bir insan. Ancak mutsuz bir evlilik yapmış, kocası ile birliktelikleri yok, boşanmak üzere.

- Sen de onu teselli ediyorsun öyle mi?

- Böyle düşünme hayatım, dedi Hidayet Bey, hayatta kimsesi olmayan yalnız ve çaresiz bir kadın o.

- Hayatım deme bana, diye öfkeyle çıkıştı Kamile Hanım bu saatten sonra çok komik oluyor.

- Özür dilerim, ağız alışkanlığı.

- Peki evliliğimiz devam ederse onu görmeye ve ilişkini eskisi gibi sürdürmeye devam edeceğimisin?

Bu soru etkilemişti Hidayet Beyi. Uzun süre cevap vermedi, sadece düşünüyordu, sessizlik uzayınca Kamile Hanım yeniden sordu ;

- Devam edeceğimisin görüşmeye o kadınla dedim sana ?!.

Hidayet Bey hayatının en zor kararını alıyormuş gibi kafasını ellerinin arasına almış, sürekli yere bakıyor ve düşünüyordu. Neden sonra kafasını kaldırdı ve ;

- Ben dedi, doğruyu söylemek gerekirse bundan sonra senin yüzüne eskisi gibi bakamam.

Kamile Hanım verilen cevabı önce anlayamadı, şaşkın şaşkın yüzüne baktı, " Ne demek şimdi bu ?" diye düşündü.

Bir tepki gelmediğini görünce Hidayet Bey açıklama yapmak gereğini duydu ;

- Bütün bu olanlardan sonra yani sana açıkladıklarımın sonra ben senin yüzüne rahat rahat bakamam, hep senden utanırım, hep çekinirim, dedi.

Kamile Hanım'ın yüreği cız etti, beni istemiyor öbürünü tercih etti dedi kendi kendine, ve açıkça sormak gereğini duydu ;

- Benimle olmak, devam etmek istemiyormusun yani ? dedi.

Uzun zaman Hidayet bey'den ses çıkmadı, belli ki konuyu toparlamaya, son noktayı koymaya hazırlanıyordu, nihayet bir karar vermiş insan edasıyla konuştu ;

- Bak! dedi, tüm ihtiyaçlarını karşılarım, çocuğumun ihtiyaçları da dahil. Evinin kirasını da öderim, rahat rahat oturmaya devam edersin, geçimin içinde sana bol bol yetecek miktarda her ay para bırakırım, Hiçbir sıkıntın olmaz, sık sık arar bir sıkıntın olup olmadığını sorarım, seni hiç yalnız bırakmam.

Kamile Hanım baktı ki bu sözler rastgele söylenmiş sözler değil, önceden tasarlanmış sözler, herhalde çoktan beri ayrılmayı kafasına koymuş diye düşündü. Anladı ki bu saatten sonra öylemiydi, böylemiydi demenin bir anlamı yok, daha gerçekçi düşünüp hayatını nasıl yalnız sürdüreceğini tasarlaması gerekiyordu. Derin düşüncelere daldı, yapabilir miydi? Kendi başına ayakta durabilir miydi ?

Hidayet Bey kararını vermiş olmanın etkisiyle, biraz önceki ağlamaklı halinden kurtulmuş, bu düşünceye

Kamile Hanımı alıştırmak ister gibi konuşmasını sürdürüyordu.

- Senin veya oğlumun bir sıkıntısı olduğunda derhal koşa koşa gelirim, kendinizi hiç yalnız hissetmezsiniz.

Hidayet Bey daha bir çok şey söylemek istedi, ancak çoktan ayrılık moduna girmiş olan Kamile Hanım onu dinleyemeyecek bir halde olduğunu duruşundan ve yüz halinden belli ediyordu. Bunun üzerine daha fazla konuşmanın anlamsız olduğunu anladı.

- Ben dedi, yukarı çıkıp giyineyim ve eşyalarımı toplayayım, bu durumda seni daha fazla rahatsız etmek istemiyorum.

Hiçbir tepki vermedi Kamile Hanım, olanlara bir türlü akıl erdiremiyormuş gibi sabit bir biçimde karşıya bakmayı sürdürüyordu. Hidayet Bey herhangi bir şey söylemenin işleri daha da karıştıracığını burada bırakması gerektiğini düşünerek sessizce yukarı çıktı.

Biraz sonra giyinmiş ve bavulunu hazırlamış olarak Hidayet Bey aşağı indi, gitmeden durdu, bir süre Kamile hanım'a bakmayı sürdürdü. Kamile Hanım kafasını bir kez olsun kaldırıp bakmadı, biraz önceki pozisyonunu hiç değiştirmemişti. Hidayet bey suç işlemiş çocuklar gibi mırıldanarak konuştu, sesinde belli bir hüznü vardı ;

- Ben gidiyorum Kamile dedi, her şey için çok üzgün olduğumu bilmeni isterim, yaptıklarım için senden yüzlerce kere özür diliyorum ama ne çare kaderimiz böyleymiş. Lütfen hiçbir şeyi kendine dert etme her şeyle ben ilgileneyeğim, yarın mahkemeye gider, boşanma dilekçesini veririm senin gelmene gerek yok, sana sadece mahkeme günü için mahkemeye celp pusulası gelir. Dediğim gibi seni ve oğlumu hiç yalnız bırakmayıp sık sık ilgileneyeğim, hiç üzülme. Şimdilik elveda,..

Kamile Hanım bu vedaya da bir tepki vermedi, Hidayet Bey bir süre olduğu yerde durmayı sürdürerek ondan tek bir söz olsun bir şeyler söylemesini bekledi. Baktı ki bir cevap gelmeyecek, ağır ağır yürüyerek ve bir taraftan karısına bakmaya devam ederek kapıdan çıktı ve gitti.

Kamile Hanım Kocasını gittikten sonra daha uzun bir süre aynı şekilde kaldı, adeta pozisyonunu değiştirirse büyü bozulacaktı gibi hareket etmeye korkarak şu iki saat içinde yaşadıklarını bir bir aklından geçirdi. İnanılmaz bir şeydi, daha üç saat önce neşeli, şen şakrak, eve gelecek olan kocasına ne yemek pişireyim diye düşünmekten başka bir sıkıntısı olmayan bir kadınken şu iki saat içinde bir anda bambaşka bir kadın olup çıkmıştı. Sanki sihirli bir peri çıkıp gelmiş ve olumsuz şeyler yaşasın diye sopasının ters tarafını Kamile Hanım'a değdirmişti. Bir anda her şey tepetaklak oluvermişti. Yıllar önce çok sevdiği Babaannesinin ölümünden bu yana bu kadar büyük bir şok yaşamamıştı. Eli ayağı kırılmış, gerçek anlamda bir şokun içine girmişti, ancak ne olursa olsun kendisini toparlamalı, duygusal ve hassas yapısından dolayı bu olayın kendisini alt etmesine müsaade etmeyip dik duruşunu sürdürmeliydi. En

azından Cemil için, biricik oğlu için bunu yapmaya mecburdu.

Midesinin kazınmaya başladığını fark edince bütün gece boyunca, akşam dahil hiçbir şey yemediğini hatırladı, Gerçi böyle bir durumda ve böyle bir ortamda yemek yemenin imkanı yoktu ki. Yine de bir şeyler yiyebileceğini tahmin etmiyordu. Düşünceli bir şekilde oturmayı sürdürürken telefonu çaldı. Hiç kimseyle konuşabilecek halde değildi arayan Annesi bile olsa konuşamayacaktı. Uzun bir süre oralı olmadı ancak telefon ısrarla çalmayı sürdürünce, her kimse hemen kapatırım diyerek telefonu açtı ;

- Kamile sen misin ? dedi telefondaki ses.

Gündüz beraber oldukları Lise yıllarından kalma tek arkadaşı Mine idi arayan.

- Benim Mine dedi, yorgun bir sesle Kamile Hanım.

- Hayrola sesin çok yorgun geliyor ?

- Özür dilerim Mine'ciğim şu anda felaket başım ağrıyor, hemen gidip yatacağım, bir şey varsa yarın sabah konuşalım olur mu ? dedi.

Mine arkadaşının sesinden moralini de biraz bozuk hissetti, kimbilir ne derdi var diyerek fazla ısrarcı olmak istemedi, hemen konuya girdi ;

- Bugün gittiğimiz falcının sana verdiği notu ne yaptın, sana eve girmeden önce mutlaka oku demişti, baktın mı ? onu soracaktım dedi.

Kamile Hanım'ın gündüz ki olay şimdi aklına gelmişti, yaşadığı dramatik durum herşeyi silmişti aklından, Arkadaşı sorunca yeni hatırlamıştı.

- Mine'ciğim aklıma bile gelmedi inan ki dedi, onu da yarın konuşsak olur mu ?

- Tabii olur hayatım, sen biraz uyu dinlen ve kendine gel, yarın rahat rahat konuşuruz.

- Anlayışın için çok teşekkür ederim Mine dedi.

Mine telefonu kapattı, gündüz beraberken yaşadıkları şimdi aklına geliyordu. Lise yıllarından samimi olduğu bir arkadaşıydı, Doğal olarak Okul bitince en güzel arkadaşlıklar bile zamana yenik düşer ve ne kadar söz verseniz de hayat mücadelesi içinde kaybolur gider ya, işte bu arkadaşı öyle olmamıştı. Okul bitmiş olsa da arkadaşlığını sürdürmüş kendisini hep aramış ve sürekli görüşmüşlerdi.

O gün sabahtan aramıştı arkadaşı, çoktan beri görüşmüyoruz, bugün birlikte olalım demişti. Kamile

Hanım'ın tereddüt ettiğini ve pek evden çıkmadığını bildiği için ;

- Kordon boyunca gider şu güzel havanın tadını çıkarırız, biraz gezer sonra döneriz, hem biraz dertleşiriz demişti. Kamile Hanım'da kabul etmiş ama kocasını da arayarak gezmeye gideceğini bildirmişti, Kocası bu konularda oldukça rahat davrandığı için ;
- Tabii hayatım istediğin yere git! Demişti.

Sonra birlikte Kordon boyunca gitmişler, yol üzerindeki satıcılardan da çekirdek türü bir şeyler alıp güzel havanın tadını çıkara çıkara deniz kıyısından yürüyüşe geçmişlerdi. Güzel ve zevkli bir yürüyüş oluyordu, yoruldukça arada oturup dinleniyorlar sonra gene devam ediyorlardı. Tek şikayetleri her on metrede bir karşılarna çıkan falcı kadınlardı. Gerçektende İzmir kordon boyu bu falcı kadınların istilasına uğramış gibiydi çünkü sizi hiç rahat bırakmıyorlar, peşinize takılıp mutlaka falınıza bakmak istiyorlardı. Mine için sorun değildi, oldum olası fal baktırmayı seven ve onlara inanan bir insandı, bu yüzden rahatsız olmuyordu ancak Kamile hanım bu tür şeylere inanan bir insan olmadığı için bu yapışkan insanlara çok kızılıyordu. Yanında Mine gibi fal baktırmayı seven bir insan olduğu için çaresiz bazı şeylere ses çıkaramamış ve Mine bu insanlara falına baktırmıştı. Buna rağmen yine de rahat yürüyemiyorlardı çünkü bu insanlar adım başı yürüyenlerin önüne atılıyor ve peşine takılıyorlardı. Biraz önce baktırdım deseniz bile size inanmayıp takiplerini sürdürüyorlardı.

Bütün bunlara rağmen güzel havada, deniz karşısında yoğun iyot kokuları içinde zevkli yürüyüşlerini sürdürüyorlardı. Evin içinde bunalmış olan Kamile Hanım çok seyrekte olsa Annesi Babası dışında gittiği bu kaçamakları çok seviyor ve bu konuda arkadaşına minnet duyuyordu. Bir parçada olsa böyle zamanlarda yaşadığını anlıyordu. Hayat her şeye rağmen güzeldi.

Yürüyüşlerini sürdürürken bir ara yine bu falcılar bunalmıştı Mine ile Kamile Hanımı, üstelik peşlerine takılıp bırakmıyorlardı. Hızlı hızlı yürüyüp peşlerindeki falcıdan kurtulmaya çalışırken, kenarda banklarda oturmakta olan bir yaşlı adam onlara seslenerek ;

- Boşuna uğraşmayın, dedi peşlerinizi bırakmaz onlar, sadece bir şekilde bırakırlar, yolun sonundaki falcı Pervin'e gittiğinizi söylerseniz sizinle uğraşmaktan vazgeçerler.

Mine Hanım sürekli bu civarlarda fal baktırdığı halde bu Pervin denilen falcıyı hiç duymamıştı, bilgi almak için sordu ;

- Kim bu Pervin Amca ? Ben hiç duymadım dedi.

Yaşlı amca muhatabına baktı ve ;'

- Eğer dedi, hep bu peşindekilere fal baktırıyorsan Pervin abla'yı tabii ki bilmezsin çünkü o falcı gibi değildir.

- Neden, ne iş yapıyor bu ?

- Falcıdır ama herkesin falına bakmaz, sadece istediği kişilerin falına bakar. İstemezse zorla hiçbir şey yaptıramazsın.

- Peki dedikleri çıkıyor mu ?

İhtiyar adam bir süre muhatabının gözlerine baktı, bu soruya cevap versem mi vermesem mi diye düşünüyordu.

- Pervin insanlara sadece gerçekleri söyler, ama olumsuz şeyler söyler genellikle, bilirsiniz insanlar güzel şeyler duymak ve biraz ruhlarının okşanmasını isterler bu yüzden pek tercih edilmez.

- Peki biz fal baktırmak istiyoruz ne olacak ?

- Gidin yanına dedi, ihtiyar adam, sizi kabul ederse falınıza baktırırsınız yok bakmazsa orada beklemenizin bir faydası olmaz, boşa zaman kaybı, hemen ayrılın oradan.

- Kaç paraya bakıyor Amca ?

- Diğerleri de işte o yüzden kızıyorlar, para almıyor çünkü, gelenlerin sadece yüzüne bakıyor ve bakıp bakmamaya öyle karar veriyor.

- Teşekkür ederiz Amca, sağol.

Yaşlı adamla konuştuktan sonra, zaten fal baktırmaya meraklı olan Mine yine heveslenmişti. Yolun sonuna az bir mesafe kalmıştı zaten. O tarafa doğru yürüyüşlerine devam ettiler.

Biraz sonra yolun sonunda, tek bir bank gördüler, yaşlıca bir kadın sere serpe oturmuş kıpırtısızca denize bakıyordu. Dünya umurunda değilmiş gibi bir hali vardı. Yanına yaklaştılar, yaşlı kadın hiç istifini bozmadı, sanki onları görmüyormuş gibiydi.

Mine yaşlı kadını kızdırmaktan korkan bir eda ile sordu ;

- Merhaba Pervin Abla! Dedi. Güzel fal bakıyormuşsun diye duyduk, bizim de falımıza bakarmısın ?

Pervin Abla bir süre hiç duymamış gibi davranarak denize bakmayı sürdürdü, neden sonra gözlerini ağır ağır Mine'ye çevirerek sordu ;

- Neden fal baktırmak istiyorsun ?

- İnsanlar neden fal baktırır ki, geleceğimle ilgili güzel şeyler duymak istiyorum herhalde, onun için.

- Sen o yürüyüp geldiğin yolda önüne çıkanlar var ya onlara baktıracaksın, verirsin üç kuruş sana güzel şeyler söylerler.

- Ben sana baktırmak istiyorum olmaz mı?

İhtiyar kadın başından savmak istercesine söylendi ;

- Git kızım benim insanları eğlendirecek halim yok, seninle uğraşamam. Hem ben fal bakmam insanların başına gelecekleri söylerim oda canımın istediği kişilerdir öyle herkese değil.

- Peki benimkini söyleyemez misin?

- Yok, sen bu iş için uygun insan değilsin, sana söyleyecek bir şeyim yok.

O arada Kamile Hanım sıkılmıştı bu konuşmalardan, hem kadın da fal bakmak istemiyordu, müdahale etti ;

- Mine'ciğim gidelim istersen dedi, hem bak teyze de bakmak istemiyor falına.

Yaşlı kadın konuşan kişiye döndü, uzun uzun baktı ve ;

- Sen neden falına baktırmak istemedin ? diye sordu.

- Sağolasın Pervin Abla dedi, Kamile Hanım benim bu tür şeylerle pek aram yoktur.

Pervin Abla Kamile Hanım'ı dikkatlice süzüyordu, bir süre sonra bir karara varmış gibi seslendi ;

- Senin geleceğinle ilgili bir şeyler söylememi istermisin ?

- İstemiyorum, teşekkür ederim.

- Bak dedi Pervin Abla, birincisi ben falcı değilim, öyle diğerleri gibi kismetinde şu var, bu var gibi güzel şeyler söylemeyi bilmem, bir sürü palavra sıkamam ama eğer istersen senin geleceğinle ilgili çok ilginç şeyler söyleyebilirim.

Bu arada Mine falcı kadının arkadaşının falına bakmak istemesinden mutlu Kamile Hanımı sıkıştırıp duruyordu ;

- Ne güzel, senin falına bakmaya razı oldu, üstelik para da almıyor daha ne düşünüyorsun ? diyordu.

- Yok dedi Kamile Hanım, baktırmayacağım sağolun.

- Gerçekten ilginç bir insanmışsın dedi falcı kadın, senin yaşındaki kadınlar fal baktırmak için çıldırırlar

oysa sen oralı olmuyorsun.

- Ben bugüne kadar fallara hiç inanmadım.

Falci cebinden bir kağıt kalem çıkardı ;

- O zaman sana bir not yazacağım, bu notu eve girer girmez, kapıdan eşliğini attığın anda okuyacaksın, tekrar söylüyorum bilesin ki ben falci değilim sadece insanlara geleceği ile ilgili bilgi veririm.

Falci bu sözlerden sonra bir not yazdı, katlayıp elinde tuttu ve bir başka not daha yazarak onuda katladı ve ilk notun üstüne ilişti ve Kamile Hanım'a uzattı, Kamile Hanım notu aldı ve cebine attı.

Yol dönüşünde de aynı şekilde kordon boyunda geze geze geldiler ve oradan evlerine döndüler.

Kamile Hanım bu olayı çoktan unutup gitmişti, arkadaşı hatırlatmasa hatırlayacağı da yoktu. Eve geldiğinde kocasının evde banyoda olduğunu görmüş ve hemen de o uğursuz telefon çalmıştı bu yüzden cebine attığı o nota ne bakacak zamanı olmuş ne de aklına gelmişti. Ben o notu nereye koydum diye düşündü ve elbisesini cebine atıverdiğini hatırladı.

Falci kadın iki tane not yazmış ve onları üst üste ilişti, üstteki notu açtı, notta şunlar yazıyordu ; " Seni böyle isteksiz ve umursamaz gördüğümünden iki not yazma gereğini duydum ve sana ısrarla kapıdan içeri girer girmez okumanı söyledim. Belki okudun belki de sonradan hatırlayıp okumuşsundur. Şimdi sevgili kızım, evet benim özelliğim insanların hayatlarındaki kötü ve istenmeyen olayları bilebilmektir, bu bana Allah tarafından verilmiş bir duygu veya altıncı his gibi bir şey. Genelde insanların hayatında onları üzen şeyleri bildirmeden önce elimden geldiğince onları korumaya da çalışırım, bu amaçla da sana bu notu yazarak seni bir şekilde korumak istedim. Eğer dediğim gibi bu notu kapıdan girer girmez okudunsa diğerini yırt at ve asla açma, hayatın olduğu gibi hiçbir olumsuzluk olmadan devam edecek. Yok eğer herhangi bir şekilde bu notu daha sonra okudu isen ikinci notu aç."

Kamile hanım çok ilginç bulmuştu bu notu, heyecanla diğerini açtı, o not ta da şunlar yazıyordu ; " Çok üzgünüm sevgili kızım, eğer bu notu sonradan açtınsa bugün senin hayatının tümünden değişeceği bir dönemin başlangıcı olacak. Bu olayın aslında iyi mi kötü mü olduğuna ileride sen karar vereceksin. Şu anda çok üzgünsün ve başına gelen kötü ve üzücü bir olayın şoku içindesin. Ama hiç unutmaman gereken bir şey var ; Bütün acılara ve olumsuzluklara rağmen metin ve güçlü ol çünkü ;

Hayat çok güzel ve her şeye rağmen devam ediyor."

SON